



Γιατί η Αρκαδία! Ένα σαγηνευτικό ερώτημα στα χείλη χιλιάδων ανθρώπων που επιστρέφουν συχνά σε τούτη δω τη γη, σχεδόν αταβιστικά. Όχι μόνο γιατί φαντάζονται το Θεό Πάνα και τις μούσες του, όχι γιατί μαγεύονται από τον ήχο της φλογέρας ή τα βουκολικά τοπία που ο Πουσέν αποτυπώνει στους πίνακες, αλλά γιατί η Αρκαδία έχει τη δύναμη να συγκλονίζει με την αυστηρή, σχεδόν δωρική ομορφιά της. Σιμά της στέκεται η Ιστορία, πότε αστράφτοντας και βροντώντας και πότε χορεύοντας στους ρυθμούς μιας άρπας. Φορτίο στην αιωνιότητα σπουδαίο.

Γιατί η Αρκαδία! Γιατί ο επισκέπτης μπορεί να ακούσει τη φωνή του Ησίοδου, τους στίχους του Βιργίλιου, να αφουγκραστεί την ταπεινή σοφία του Έρασμου, να συναντήσει μπροστά του τα τοπία του Λορέν, κυρίως όμως να αισθανθεί την εμπιστοσύνη στον άνθρωπο, όπως την οραματίστηκε ο Ρουσό, ακόμη και ο Γκαίτε ή ο Σέλει.

Γιατί η Αρκαδία! Γιατί πριν από την Ιστορία λογίζεται ο μύθος κι όσοι την επισκέπτονται, χειμώνα, άνοιξη, καλοκαίρι και φθινόπωρο προσκολλώνται στο μύθο. Γαντζώνονται πάνω του και περνούν το μήνυμα στους επόμενους: ότι ο άνθρωπος δε ζει χωρίς τους μύθους. Ο μύθος για το αρκαδικό ιδεώδες είναι μοναδικός. Δεν ερμηνεύεται εύκολα μέσα από σκόρπιες κουβέντες, δεν αναλύεται, αλλά διαπερνά τα πάντα, από το περικόλειστο οροπέδιο, από τα αρχαιολογικά ίχνη της Μαντινείας, από την πανάρχαια ιστορία της Τεγέας, τις ομορφιές της Γορτυνίας, από το επιβλητικό Μαίναλο κι ύστερα μέσα από πραγματικά ιστορικά γεγονότα αγκαλιάζει τη Δημητσάνα, την Καρύταινα, το Ζυγοβίσι, τη Ζάτουνα, το ορεινό Βαλτεσινίκο, την ελάτινη Βυτίνα, το Λεβίδι, το Κάψια με τα σπήλαια, τη Βλαχοκερασιά και τον Άγιο Πέτρο κ.α. Τόποι και περιοχές που ο σύγχρονος επισκέπτης μπορεί να απολαύσει με όποιον τρόπο εκείνος θέλει. Και να αναφωνήσει, φεύγοντας: *Ευλογημένος τόπος η Αρκαδία.*

Ναι! ευλογημένη η Αρκαδία και καθόλου ουτοπική, παρά τα όσα έχουν γραφτεί για την αρκαδική ουτοπία. Όπως εξηγεί ο σπουδαίος Ισπανός ελληνοιστής Πέδρο Ολλάγια, η Αρκαδία επέζησε στο χρόνο γιατί είναι ακριβώς μια εικόνα. Δεν είναι πιστεύω, ούτε δόγμα, ούτε καθιονδής ποτε τρόπος ουτοπία. Το πιστεύω και το δόγμα αντιτίθενται στην εικόνα λόγω της αρτηριοσκληρώσεως και της αυστηρότητας. Κι η ουτοπία που εξ ορισμού δεν έχει τόπο, αντιτίθεται στην Αρκαδία, αφού η τελευταία, εξιδανικευμένη ή μη, είναι πάνω απ' όλα τόπος.

Είναι το όραμα μιας εφικτής ευδαιμονίας, το αμυδρό και υποβλητικό πορτρέτο ενός χώρου, απ' όπου ο άνθρωπος δε νιώθει ξεριζωμένος.